

баща му. Ти си направилъ голѣма грѣшка, като си отсѣкалъ такова полезно дърво, което азъ пазѣхъ като очитѣ си. Но защото ми каза истината, ти ми го заплати много скѣпо.

Сега иди си, ала да помнишъ, че винаги трѣба да казвашъ истината, колкото скѣпо и да ти струва тя.

Прилежната ученичка.

Бѣли двѣ седмици се изминаха, отъ какъ Стефанка не можеше да дохожда въ училището, защото бѣше болна. А нейнитѣ другарки прѣзъ това врѣме научиха много нови уроци.

Стефанка оздравя и днесъ дойде на училище. Тя бѣше слаба, блѣдна и говорѣше низко. Другаркитѣ ѝ я заобиколиха, като се прѣваряха да ѝ разказватъ, какви уроци сѣ научили безъ нея.

Първиятъ часъ имаха четене, и учителтъ имъ бѣше задалъ да научатъ изусть едно стихотворение. Стефанка не се уплаши. Тя като изслуша другаркитѣ си, какъ е порѣчалъ учителтъ да научатъ стихотворението, незабавно си взе читанката и захвана да го изучава.

Най-напрѣдъ прочете полека цѣлото стихотворение нѣколко пѣти, за да разбере мисълта му. Послѣ прочиташе часть по часть отъ него, като го казваше наизусть.